

Герой України Ігор Дикун поділився спогадами про навчання у ЛьвДУВС

Випускник ЛьвДУВС Ігор Дикун – учасник російсько-української війни, Герой України, нагороджений орденом «За мужність» III ступеня. Нещодавно він побував у рідному виші та поспілкувався з його вихованцями.

«Я – випускник цього університету. У школі мріяв бути слідчим або адвокатом, тому вступив саме сюди й навчався на юридичному факультеті. А в 2014-му взяв академвідпустку та поїхав воювати на Схід», – так розпочав свою розповідь захисник.

Під час гарячої фази АТО/ООС на Сході Ігор Дикун

брав участь у звільненні Ямполь на Донеччині. Там отримав численні поранення, однак після лікування повернувся у стрій. Попри активну участь у бойових діях, хлопець здобув освіту бакалавра у ЛьвДУВС заочно. «Мені подобалося вчитися тут. Той період асоціюється із дуже теплими спогадами, адже ті роки, мабуть, одні з найкращих у моєму житті», – поділився Герой.

Вже у березні 2022-го року, під час боїв у місті Ірпінь, молодший лейтенант Ігор Дикун виконував обов'язки заступника командира зведеної роти. Тоді він отримав чергове поранення, однак продовжив бій, особисто знищивши десятки ворогів та кілька одиниць російської техніки.

Під час зустрічі воїн подякував курсантам за вибір майбутньої професії: «Це свідчить про вашу неабияку мужність. Адже війна триває,

і у бойових діях беруть участь не лише військові, але й правоохоронці».

Відповідаючи на запитання вихованців університету про різницю між українськими воїнами та російськими загарбниками, Герой відзначив: «На відміну від ворога, у нас є велика мотивація. Ми добре розуміємо, за що боремося та кого захищаємо, заради чого йдемо у бій».

Відділ зв'язків із громадськістю ЛьвДУВС,
світлина Галини Лемішко

Курсанти ЛьвДУВС здали кров для поранених воїнів

Юнаки та дівчата долучились до важливої справи, аби допомогти захисникам України.

Такі благодійні акції вже стали доброю традицією у виші. Минулого тижня здобувачі та працівники університету здали кров для потреб ЗСУ та онкохворих дітей. А цього разу донорами стали ще понад двадцять курсантів та курсанток.

Натхненні прикладом колег, вони також вирішили доєднатися до такої ініціативи.

«Ми хотіли допомогти саме військовим, адже вони щодня мужньо обороняють нас. Охочих долучитись було більше, проте вони нещодавно здавали кров і повинні зробити перерву», – розповідає

другокурсник факультету № 1 Олег Литвин.

Один з донорів, курсант Мар'ян Миколайчук, здавав кров уперше. «Я обрав професію поліцейського, аби бути корисним для людей. Зараз, під час війни, хочу допомогти нашим захисникам», – каже юнак.

Після здачі крові кожен із учасників акції зав'язав червону стрічку на символічному «Дереві життя», яке з'явилося нещодавно у Львові. Таку інсталяцію встановили, аби привернути увагу до проблеми донорства крові.

Курсанти ЛьвДУВС закликають усіх небайдужих долучатися до таких благодійних ініціатив заради порятунку життя.

Відділ зв'язків із громадськістю ЛьвДУВС,
світлина Марії-Катерини Винарчик

Навчальні посібники ЛьвДУВС – серед призерів Всеукраїнського конкурсу на краще правниче видання

Захід відбувся за ініціативи Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ та «Асоціації українських правників». Цьогоріч журі конкурсу відзначили два навчальні посібники нашого вишу.

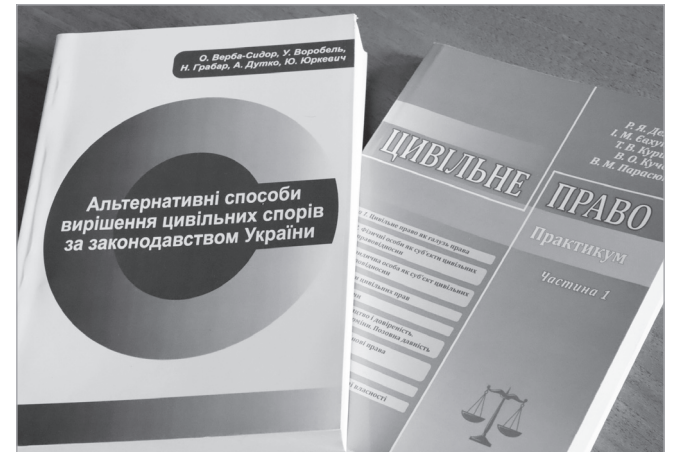
Один із них – «Цивільне право: практикум» за редакцією завідувача кафедри теорії права, конституційного та приватного права факультету № 1 Віталія Кучера. Це видання нагородили дипломом III ступеня.

Таку ж відзнаку отримав навчальний посібник «Альтернативні способи вирішення цивільних спорів за законодавством України» за редакцією доцентки кафедри цивільно-

правових дисциплін Інституту права Ольги Верби.

Всеукраїнський конкурс на краще правниче видання проходить щороку. Його проводять з метою відзначення видань, які всебічно та якісно забезпечують потреби освітнього процесу у вишах юридичного профілю.

Відділ зв'язків із громадськістю ЛьвДУВС

ДОБРІ СПРАВИ

Курсанти долучилися до Всесвітнього дня прибирання

17-го вересня Україна традиційно приєдналася до екологічної ініціативи «World Cleanup Day», що проходить щороку одночасно у 180-ти країнах світу. Вихованці ЛьвДУВС також не залишилися осторонь, долучившись до прибирання Скнилівського парку у Львові.

«Я рада, що ми підтримали чистоту на цій території. Було багато охочих та небайдужих. Курсанти організовано наводили порядок, прибирали сміття. Завдяки спільним старанням вдалося усе зробити якісно та

вчасно. На мою думку, це чудова ініціатива», – розповідає другокурсниця факультету № 1 Юлія Шеремет.

Акцію з прибирання громадських місць Львова організував український екологічний

рух «Let's Do It Ukraine», який є частиною глобальної організації «Let's Do It World», що пропагує Всесвітній день прибирання. В Україні акцію цього року проводили під гаслом «Хай небо буде мирним, а Україна чистою!».

Українців, які перебувають закордоном, також запросили приєднатися до акції. Організувавши прибирання у різних форматах, вони могли подякувати містам, куди емігрували під час війни, та підтримати свій рідний край навіть на відстані. Адже, наприклад, цифрове прибирання можна провести в будь-якому зручному місці та в будь-який час. Видалення зайвої інформації із гаджетів, хмарних сховищ та електронних ресурсів дозволяє розвантажити центри баз даних. На їхню підтримку витрачається дуже багато енергії, що шкодить екології. А цифрове прибирання зменшує кількість викидів вуглекислого газу в атмосферу.

Ганна Бенедюк

Першокурсники ЛьвДУВС про початок навчання та вибір професії

Минають перші дні й тижні навчання першокурсників нашого вишу. Хтось ще звикає до курсантського й студентського життя, а хтось вже не може уявити себе без рідного університету. Ми розпитали у новоприбулих вихованців ЛьвДУВС про початок їхнього навчання та нелегкий вибір професії.

Ірина КОВАЛЬ, факультет № 1:

«Багато моїх знайомих навчається у ЛьвДУВС, тож я часто чула від них схвальні відгуки про університет. Крім того, я раніше вчилася у правничому ліцеї, де остаточно зрозуміла, що хочу пов'язати своє життя із поліцією. Мама дивувалася, як жінка може працювати у такій сфері, але я пояснила, що це лише стереотип, адже ми живемо у часи гендерної рівності. Врешті-решт, батьки підтримали мене у моєму виборі.

Навчання почалося із курсу молодого бійця, де усі познайомилися і стали справжніми друзями. Було фізично та морально важко, але ми витримали й загартувалися, адже у майбутньому перед нами можуть бути різні виклики. Крім того, наші каптали на КМБ навчили нас по-справжньому стояти один за одного горою, за що ми їм дуже вдячні. Вже сумуємо за ними!»

Софія ОЛЕКСИН, факультет № 2:

«Спочатку було трохи важко пристосуватися до темпу курсантського життя: ранній підйом, зарядка, пробіжка. Однак минув час, і я стала більш дисциплінованою, зосередженою. Мені подобається тримати себе в тонусі.

Я вчуся на фахівця кримінальної поліції, тож предмети у нас надзвичайно цікаві. Давно мріяла про цю професію. Із початку повномасштабної війни бажання лише посилювалося, адже я розумію, що Україні потрібні висококваліфіковані фахівці у цій сфері. Крім того, із нетерпінням чекаю на практику!»

Ігор РУДАКОВ, факультет № 3:

«З дитинства мріяв стати поліцейським і протидіяти злочинності, захищати людей. Коли вступив до ЛьвДУВС, моя мрія почала збуватися, адже я зрозумів, що отримую саме ті знання, які потрібні для досягнення своєї мети.

Раніше я навчався у військовому ліцеї, тож уже був знайомим із життям у казармі, відповідним режимом дня, армійською дисципліною. Одразу знайшов собі вірних друзів, з якими ми разом пройшли нелегкий курс молодого бійця.

Обираючи професію поліцейського під час повномасштабної війни, я жодного разу не вагався – за потреби готовий захищати нашу державу від загарбників. Вважаю, що правоохоронці мають бути не лише професійними, а й патріотичними!»

Валерія АФТАНАСІВ, Інститут права:

«У мене давно нема сумнівів, що професія правника – це моє. Починаючи з 4-го класу, я завжди казала мамі, що хочу працювати у цій сфері, а вона сміялася і відповідала, що мені й справді варто стати юристом, коли виросту. Адже я завжди прагнула справедливості – і коли була старостою, і коли виконувала обов'язки президента школи.

Я не сумнівалася, що в університеті кваліфіковані викладачі. А згодом зрозуміла, що вони ще й зацікавлені у тому, щоби ми стали хорошими юристами.

Володимир ВЕРГУН, Інститут права:

«Хороші правники роблять внесок у розбудову нашої держави, тож ще у школі я подумав, що непогано було би стати юристом. Обрав для навчання Інститут права ЛьвДУВС, бо вважаю його одним із найкращих львівських вишів.

У перші дні здавалося, що вчитися дуже важко, але викладачі не лише допомагали нам, а й пояснили мету навчання – виховати із нас фахівців-юристів, які підтримуватимуть інституційну міць нашої держави. Сподіваюся здобути достатню кваліфікацію, щоб у майбутньому працювати у прокуратурі».

Аріана САЛОЇД, Інститут управління, психології та безпеки:

«Завжди добре вчила математику, тому при вступі обрала спеціальність «Фінанси, банківська справа та страхування». Перші пари були надзвичайно цікавими – економіка, вища та прикладна математика тощо. Викладачі із розумінням ставилися до нас, першокурсників, підтримували й допомагали адаптуватися до нового темпу.

У майбутньому, після завершення навчання, мрію продовжити працювати у ЛьвДУВС, ставши викладачкою. Мені тут дуже подобається!»

Дмитро ЛИХОЛАТ, Інститут управління, психології та безпеки:

«Кваліфіковані менеджери потрібні українській економіці для її нормального функціонування, тож я обрав саме цю спеціальність, прагнучи зробити вклад у наше спільне благополуччя. Після школи, звісно, трохи важко звикнути до обсягів інформації, які ти отримуєш на парах в університеті, але викладачі це розуміють і підтримують нас.

Мені цікаво дискутувати з однокурсниками та викладачами, вдосконалювати свої комунікаційні й ораторські здібності, адже у майбутньому вони мені точно прийдуться у професійній діяльності».

Розмовляв Максим Чухліб

5 нових пісень війни

Поки триває повномасштабна війна, українські виконавці не стоять осторонь, невпинно працюють на культурному фронті та регулярно записують пісні, у яких рефлексують на тему російського вторгнення. Редакція газети «Мій ЛьвДУВС» обрала п'ять нових пісень, написаних під час війни, яких ви, ймовірно, ще не чули – вони від молодих українських виконавців і точно варті уваги.

Alyona Alyona – «Маріуполь»

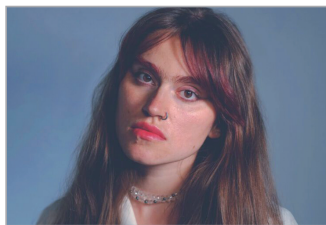
Коли Ukraïner запускали проєкт «Хоробрі міста», в рамках якого сучасні українські виконавці розповідають історії тимчасово окупованих росією міст, то вирішили звернутися до Альони Савраненко, хіп-хоперки з Київської області. Реперка написала пронизливу композицію про героїчний Маріуполь – у ній вона ставить себе на місце звичайного маріупольця, який дуже любить своє місто, однак змушений покинути дім через окупантів. Ліричний герой згадує улюблені місця і вулиці та не сумнівається, що згодом зможе повернутися до звільненого Маріуполя. Слухаючи такий потужний трек, неможливо стримати сльози.

Паліндром – «Херсон»

Другий трек у рамках проєкту «Хоробрі міста» – «Херсон» від Паліндрома, львівського ню-вейв/хіп-хоп-виконавця. Текст пісні пропонує слухачеві перенестися до окупованого міста, жителі якого «зникають за фарами автовок», у «березні насплюють брови» та «показують окупанту, що таке ідея». Та ще й приберегли «пляшечку вина, щоб відсвяткувати повернення додому». Хороброму місту Херсону сумно без людей на його площах, однак він битиметься до останнього за свою свободу. Трек, між іншим, увійшов до нового альбому Паліндрома – «Придумано у черзі» (2022).

ТУЧА – «Месники»

Смілива електронна композиція від нової київської виконавиці ТУЧА (Марії Тучки). Пісня «Месники» вийшла ще у травні цього року як частина великого руху сучасних воєнних пісень. У його рамках популярні та незалежні артисти об'єдналися задля культурного протесту. «Ти не брат, ти не брат, за вікном стріляє «Град!» – рішуче висловлюється ТУЧА під жорсткий електронний біт. «Надлюдьми нас створили дні війни» – влучно співає Марія наприкінці композиції.

Діти інженерів – «Ти би не повірила»

Енергійний саунд у стилі панк-рок від нового київського колективу, що став популярним після того, як їхній трек «Рубці» завирусився у TikTok. Композиція «Ти би не повірила» написана, як присвята покійній бабусі-росіянки, для якої точно було б важко повірити у те, що її держава вдерлася до України та принесла до їхнього мирного міста «другу Чечню». Чіпкий приспів переконує слухача, як щиро лірична героїня (внучка бабусі-росіянки) пишається своєю Україною, та наскільки вона готова боротися далі – «Вам ніколи не зламати наш запал на цій війні, бо ми не одні / Ваші танки у вогні, хай ті вирошки захлинуть-ся й потонуть у брехні».

Фіолет – «На Чорному морі»

Повільний меланхолійний трек, що під переливи красивих акордів на фортепіано оповідає про емоційні перипетії сучасної війни, «чужі кораблі на Чорному морі» та прощання із рідним краєм. Нетипова лірична композиція авторства драйвових луцьких поп-рокерів Фіолет.

Максим Чухліб

Курсанти ЛьвДУВС відвідали експозицію живопису «Гуцульська константа»

У Львівському палаці мистецтв відбувається виставка художніх творів Юрія Лесюка під назвою «Гуцульська константа». Другокурсники факультету № 1 завітали на експозицію, щоб ознайомитися із роботами митця.

Картини вміло зображають побутові сцени з життя гуцулів та їхні старовинні традиції. Через прості буденні образи митець передав глибину та унікальність карпатського субетносу.

Автор виставки Юрій Лесюк є заслуженим художником України та викладачем Львівського коледжу декоративного й ужиткового мистецтва ім. І. Труша. На експозиції «Гуцульська константа» представили 100 полотен художника, з них 60 – живописні роботи (олія на полотні). Захід присвятили до 75-річчя Ю. Лесюка.

Відділ зв'язків із громадськістю ЛьвДУВС